

SNÁŘ Z TOVÁRNY

MAGAZÍN FESTIVALU DREAM FACTORY OSTRAVA 2018

úterý 29. května 2018

Tomáš Suchánek: Přijed'te si pro industriální divadelní zážitky

Letos se bude konat desátý ročník festivalu Dream Factory Ostrava, proto je čas na rekapitulaci. S jakou vizí jsi ho zakládal?

Jako student jsem často jezdil na festival na hranici do Těšína, na Regiony do Hradce, na Flo-

ru do Olomouce. Bylo mi líto, že podobný festival v Ostravě chybí. Dlouho jsem přemýšlel, čím by se měl od těch zavedených lišit. V té době se mi dostala do rukou práce Davida Mírka, tehdy studenta produkce DAMU, který v ní popisoval ostravské industriální prostory. Přizvali jsme studentku divadelní vědy Zuzu Mildeovou a první ročník festivalu byl na světě.

Překvapilo mě, jak rychle vzali ostravští diváci naši Továrnu na sny za svou. Drtivá většina představení bývá vyprodána před začátkem festivalu.

Specifikem festivalu je víkend, který návštěvníci stráví v Dole Hlubina. Co toto prostředí divákům a hercům nabízí? A co přináší pořadatelům?

PROGRAM - úterý 29. května 2018

16:00	Divadlo Petra Bezruče RACEK Divadlo v Dlouhé (Praha) režie SKUTR	165'
16:00 a 18:30	Hotel Palace HOTEL BEZRUČ?! Divadlo Petra Bezruče (Ostrava) režie Martin Františák, Janusz Klímsza, Jan Mikulášek, Filip Nuckolls, Janka Ryšánek Schmiedtová, Daniel Špinar	110'
19:30	Dům kultury města Ostravy LÁSKY JEDNÉ PLAVOVLÁSKY Divadlo Astorka Korzo '90 (Bratislava) SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ FESTIVALU režie a divadelní adaptace SKUTR	150'

Pořadatel

Spolupořadatel

MINISTERSTVO
KULTURY

Moravskoslezský
kraj

OSTRAVA!!!

OSTRAVA!!!
MORAVSKÁ OSTRAVA
A PŘÍVOZ

NADACE ČEZ

Finančně podpořili

Ostravské vodárny
a kanalizace a.s.

Ostravské
komunikace, o.s.

Akce se uskutečňuje za finanční podpory statutárního města Ostrava, Ministerstva kultury ČR a Moravskoslezského kraje a pod záštitou primátora statutárního města Ostrava Ing. Tomáše Macury, MBA a starostky městského obvodu Moravská Ostrava a Přívoz Ing. Petry Bernfeldové.

Počátky byly krušné. Všude bylo špinavo, prašno, ryze industriálně. Když jsme některý hrací prostor s pomocí techniky a dobrovolníků vyčistili, druhý den to nebylo znát. Nikde nebyla elektřina, netekla voda. Objednávali jsme agregáty, cisterny, záchody. Hostující soubory jsme předem upozorňovali na podmínky, první střet s realitou byl pro mnohé hodně drsný. Když pak ale začalo představení, zjistili, že prostory tomu dodávají neskutečné kouzlo, nezaměnitelnou atmosféru.

Dneska je všechno jinak. Některé budovy změnilы majitele a už se do nich nedostaneme, jiné jsou nenávratně srovnány se zemí. Mnohé po revitalizaci objektu a rekonstrukci ztratily industriální punc. Snažíme se proto objevovat místa stále nová. Loni jsme diváky poprvé zavedli do bývalé koksovny, kde nyní chystáme Deník zloděje. Kupelky pokaždé moc slušely „Spitfireům“, letos v nich bude ústecká inscenace Homo Faber. A přímo pod těžní věží se na desátém ročníku diváci setkají s Nebeského Médeiou.

Industriál hodně přináší, ale taky bere. Odčerpává podstatnou část rozpočtu. Zaplatit za prázdné prostory nemalý nájem, vybavit je zapůjčenou elevací, světelnou a zvukovou technikou, to je

Petr Jeništa, který se stal hlavním hrdinou filmu

Anketa Na co z festivalu se nejvíce těšíte?

Miro Dacho, který se stal hlavním hrdinou filmu

Marina Feltlová, překladatelka a slovesná dramaturgně Českého rozhlasu: Těším se na vyvolávání duchů v Hotelu Bezruč?! Snesou se duchové inscenací Františáka a Špinara, Havelky a Mikuláška? A co duch (duška? dušice?) Janky Ryšánek Schmiedtové s duchy Nuckollse a Klimszy? Budou se přátelit? Budou se vytlačovat svými dušimi egy, nebo se třeba porvou? Ve světě snů a tajných tužeb je možné cokoli, takže... kdo by se netěšil!

Jan Motal, vysokoškolský pedagog, publicista a pomocník Snáře z továrny: Na černé srdce divadla. Na koksování myšlenek, obrazů a pocitů. A na peripatetické diskuze za (již) letních antracitových nocí.

Pavla Bergmannová, divadelní kritička a editorka Snáře z továrny: V poslední době trávím dost času na cestách a po hotelích, tak nesmím vynechat ostravský Hotel Bezruč?! Předpověď počasí na následující dny hlásí vysoké teploty, což bude určitě skvělá kulisa k inscenaci 451 stupňů Fahrenheita. A kdo nemusí tropy, tak mu doporučuju zchladit se v Absintovém klubu Les undergroundovým muzikálem Slávek Novák. Na první dobrou sranda, ale dost u ní mrazí...

Tereza Hýsková, publicistka a redaktorka Snáře z továrny: Na sobotní táborák a opékání burtů na Hlubině.

Barbora Schneiderová, studentka a redaktorka Snáře z továrny: Určitě na Hotel Bezruč (pokud se na něj dostanu), závidí mi ho všichni, kteří do Ostravy

každoročně pálka. Letos jsme na poslední chvíli museli zrušit dvě – pro mě zásadní – inscenace, protože na ně nakonec nemáme finance.

Při pohledu do programu zjišťuji, že letos bude festival hostit také zahraniční inscenace. Bude Dream Factory Ostrava nadále festivalem mezinárodním?

Jedna z festivalových linií nese název Napříč slovensko-polsko-rumunským divadelním světem. Bratislavské Divadlo Astorka Korzo ’90 přijíždí s inscenací SKUTRů Lásky jedné plavovlásky, Teatro Tatro uvede Mistra a Markétku. Česlo-slovenskému divadlu je věnována i debata Česko-slovenské děti. Polsko je zastoupeno inscenací Cezary jde na vojnu, která získala několik významných ocenění, například na prestižním krakovském festivalu Božská komedie. Jsem moc rád, že se nám podařilo navázat na dřívější spolupráci s festivalem Bez hranic a mohli jsme tak ostravské diváky pozvat na inscenaci enfant terrible polské režie Jana Klaty Veselka, která byla uvedena v Českém Těšíně v rámci festiva-lového prologu. Velkou radost mám také z hostování jednoho z nejprogressivnějších rumunských divadel, Divadla Tonyho Bulandra, které představí své zpracování Shakespearovy vrcholné tragédie

Othello. A jestli budeme vozit zahraniční inscena-ce i nadále? Přál bych si, aby tomu tak bylo.

Na které projekty se těšíš nejvíce ty?

Těším se na Společenstvo vlastníků Vosto5ky, které uvedeme v Národním památkovém ústavu. Když jsme byli na obhlídce, dozvěděli jsme se, že tam sídlilo gestapo. A taky se těším na Jařabova Macbetha ze Zábradlí a na Vitku z Husy na pro-vázku v režii Anny Petřelkové. Její inscenace je veledílo. A Tereza Marečková je úchvatná. A na recitál Míly Königa...

A samozřejmě na site-specific projet Hotel Bezruč?! V kdysi honosném hotelu Palace vyvoláme ducha slavných bezručáckých inscenací. Dan Špinar se vrací k Britney, Honza Mikulášek k Orwellovi a Oněginovi, Jirka Havelka k Donu Juanovi. Janusz Klimsza znovu oživí postavy z Pestrých vrstev, na chodbách potkáte i Dannyho Smířického v režii Filipa Nuckollse či samotného Bezruče Martina Františáka. A do toho všeho mlsná pokojská a vystrašený pikolík v režii Janky Ryšánek Schmiedtové, kteří budou hotelem provázet skupinky vždy jen po třiceti divácích. Jste srdečně zváni.

Co vás nejvíce těší?

Ptala se Lenka Dombrovská

Co vás nejvíce těší?

ského performera Mira Dacha. Ale abychom nebyli sebestřední – na sluncem i nočním tábo-rákem rozpálený Důl Hlubina a zeleným mokem rozveselený Absintový klub Les. A na výtečné divadlo samozřejmě taky.

Michal Zahálka, dramaturg a překladatel: Bude to znít jako obří klišé, což to teda taky je, ale kromě toho je to i pravda: ze všeho nejvíc se těším na Ost-ravu.

Lukáš Horký, fotograf: Na slavnostní raut. Ale ještě více na závěrečný, i když ten se vždycky rychle sní.

Vtipy o plavovláskách

Jak si blondýnka zlomila nohu při hrabání listí? Spadla ze stromu.

Jak umírají mozkové buňky blondýnek? Osamocené.

Co dělá blondýnka, když má ucho přiložené ke dveřím?

Poslouchá Doors.

Slyšeli jste o tom blondátém kojotovi?

Chytil se do pasti, překousl si tři nohy a byl pořád chyceněj.

Petr Jeništa: Trigorin doufá, že není jen jednoduchý, plkavý blb

Petr Jeništa je v angažmá v Divadle Na zábradlí od roku 2013. Loni ovšem spolupracoval také s režijním duem SKUTR (tedy Lukášem Trpišovským a Martinem Kukučkou) na inscenaci Racek v Divadle v Dlouhé. Na letošním ročníku festivalu ho tak můžete vidět hned dvakrát – v roli Trigorina i v inscenaci Macbeth – Too Much Blood.

Angažmá máte v Divadle Na zábradlí. Jak jste se dostal ke spolupráci s duem SKUTR?

To byla náhoda. Byl jsem na ochotnickém předsta-vení v Jaroměři, které režíroval kolega Honza Skle-nář z Klicperova divadla. Pozval na něj i SKUTR, tak jsem se viděl s Lukášem Trpišovským, se kterým jsme si už dlouho slibovali spolupráci, a do-mluvili jsme se na Rackovi v Dlouhé.

Je spolupráce s režijním duem něčím neobvyklá?

Martin je spíš dramaturg. Lukáš zase opanoval

jeviště a skoro mě na něj nepustil. I když se zkou-šelo, pořád tam stál a pozoroval vše z nebezpečné blízkosti, to jsem nikdy předtím nezažil. Slezl z jevi-ště až na první generálce. Ale bylo možné se vždy někoho zeptat přesně na to, co jsem potřeboval. Jsou na nás dva, nic jim neuteče.

Jaká byla spolupráce se souborem Divadla v Dlouhé?

Pár lidí už jsem znal, třeba Klárku Sedláčkovou-O-tovou. Zvláštní je, že Marušku Poulovou si pama-tuju jako malou, když jsem s její maminkou hrál v Klicperáku, okolo se mrcasila taková živoučká holčička... A o pár let později s ní hraju mileneckou dvojici.

Recenzenti popsali vašeho Trigorina jako zženštlého, nevyhraněného, dokonce jako dekadentního donchuána. Jaký je podle vás?

Ve všem se trefili. Je přesně takový. Kdyby ho chtěli s jasnými konturami a obrysy – on je nemá kde získat. Do žádné hloubky se nikdy nedostal.

Neměli jste strach z toho, jak bude Racek na diváky působit?

Od začátku jsme čekali, že to nebude divácký hit. Divadlo v Dlouhé má své publikum a my začali na Rackovi pozorovat, že se diváci obměňují a omla-zují. Myslím, že je to proces, který divadlo otevírá další generaci.

Čím je Racek odlišný od jiných inscenací?

Kostýmy, scénou, která se blyští a může být ne-příjemná, odráží na sobě všechno dění. I tím, že Trigorin doufá, že není jednoduchý plkavý blb,

který rezignoval na svou hloubku. Stejně tak není jednoduchá Máša ani doktor Dorn. Není to tradič-ní výklad Racka. Myslím, že starší lidi si ho tak snadno nezamilují.

V inscenaci Macbeth – Too Much Blood v Divadle Na zábradlí hrajete Chláпка 1. Co je zač?

Čarodějnice. Sice Shakespeare říká: „kde se se-jdeme zas my tři, v lijáku, dešti, povětrí,“ ale jen proto, abychom dodrželi tenhle rým, nemusíme být tři. S Petrem Čtvrtníčkem zahrajeme tři čarodějnice klidně ve dvou.

Celá inscenace je anglicky, vyžadovalo to nějakou speciální jazykovou přípravu?

Měli jsme jazykovou lektorku, která nám pomá-hala s výslovností. Angličtina je ale v Macbethovi velmi jednoduchá. Nejvíc mě bavilo sledovat, jak dokázal David Jařab celou scénu sepsat do něko-lika slov, aniž by popřel sdělení, aniž by šel proti Shakespearově hře.

Cílí i tato inscenace na mladšího diváka?

Určitě. Ale už jsem viděl několik řad směřících se starších lidí. Když chce být někdo starý a vy-padat tak, tak bude na Macbetha reagovat jako starý člověk.

Hrál jste v Liberci, Hradci, v Plzni. V Ostravě ne?

Nikdy jsem nehostoval v ostravských divadlech. Ale se všemi divadly, kde jsem hrál, jsem v Ostra-vě hostoval. A moc rád se sem vracím.

Co vás nejvíce těší?

Ptala se Barbora Schneiderová

Myšlenku nezabiješ – I Slovensko slaví 100 let Československa

Divadlo Astorka – Korzo ’90 má sice silné sólisty, ale z času na čas záměrně vyhledává tituly pro využití celého souboru, aby se v rámci společné tvorby obrodil jak herecky, tak jako kompaktní skupina kolegů, která dovede mít „kolektivní tah na branku“. Pří-kladů z minulosti by bylo hodně. Tím posledním je divadelní adaptace proslulých Lásek jedné plavovlásky v režii dua SKUTR. Někdejší herecké „hvězdy“ souboru, které proslu-ly v inscenacích devadesátých let, tentokrát posloužily k „hvězdění“ těch nejmladších. A nutno říct, že se to povedlo jak „služebnicím“ Zitě Furkové, Anně Šiškové a Martě Sládečkové v úlohách roztoužených soudružek, tak „služebníkům“ Miroslavovi Nogovi, Adymu Hajduovi a Mariánu Miezgovi v rolích záložníků v armádě. Poetiku snímků česko-slovenské nové vlny ale v inscenaci nehledejte. Film byl pro SKUTR pouze východiskem pro vznik svébytného divadelního tvaru. Poetiku „jiného druhu“ však vytvářejí nejenom scény parodických pokusů o párování se na plesu, ale také slovní a pěvecké komentáře přítelkyně Anduly (půvabná Dominika Morávková) – Bohunky (Rebeka Poláková) a Ja-rušky (Zuzana Porubjaková). Ucelenější dramatický prostor má ve druhé části rodina Mildy (Pavol Šimun) po nečekané návštěvě Anduly. Viníkem je nejen syn, který si dělá, co chce, ale i rodiče, kteří to neuhlídali. A tak se potrestají všichni. Rodina (Matka Zuzany Kronerové a Otec Petra Šimuna) se musí spokojit se společným lůžkem, na němž se zběsile navzájem pohlavkují, až je z toho nekonečná etuda nebo spíš úlet pro hře a vděčné diváky.

Rytmus inscenaci dodávají vstupy Tondy (Róbert Jakab), bývalého přítele Anduly, který jí dal prsten, přijíždějícího na „zvukově simulované“ motorce. Estetiku inscenace lze vystihnout jediným slovem – rozpustilost. V nesvázané textové improvizaci, v odvázaném herectví, stylizovaných zpěvech a tancích, v klipové režii i v kostýmech v hýřivé „lentilkové“ barevnosti. Většinový divák se baví, ale ten náročnější si možná položí otázku: Ve jménu čeho? Na druhé straně, vedle dnešních přetechniczovaných a spektakulárních inscenací s přebujelým využíváním intermediality působí astorkovské Lásky jedné plavovlásky jako oživující divadelní zjevení. Díky poctivé divadelnosti a obraznosti, jejíž jádro tvoří zejména herecký potenciál souboru a režijní důmyslnost pozvaného dua, která v něm umí probudit novou mízu.

Lubica Kránová (vyšlo v Divadelních novinách 8/2018, text je redakčně krácen)

STŘEDA 30. KVĚTNA 2018 / 16:00 / Národní památkový ústav Ostrava

SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ **Vosto5 (Praha)**

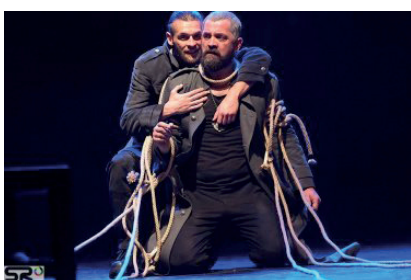
námět, scénář a režie **Jiří Havelka** / dramaturgie **Martina Sřuková** / scéna **Antonín Šilar** / kostýmy **Andrea Králová** / délka představení: 85 min.

STŘEDA 30. KVĚTNA 2018 / 16:00 a 18:30 / Hotel Palace

HOTEL BEZRUČ?! **Divadlo Petra Bezruče (Ostrava)**

režie **Martin Františák, Janusz Klimsza, Jan Mikulášek, Filip Nuckolls, Janka Ryšánek Schmiedtová, Daniel Špinar** / dramaturgie **Kateřina Menclerová, David Košťák** / výprava **Pavla Kamanová** / koncept projektu **Tomáš Suchánek** / produkce **Alena Punčochářová** / délka představení: 110 min.

STŘEDA 30. KVĚTNA 2018 / 18:30 / Divadlo loutek Ostrava

OTHELLO

Divadlo Tonyho Bulandra (Rumunsko)

PŘEDSTAVENÍ BUDE OPATŘENO ČESKÝMI TITULKY

režie **Suren Shahverdyan** / scénář **Valeriu Andriuță** / scéna a kostýmy **Mc Ranin, Raluca Frățiloiu** / jevištní pohyb **Daniela Rotari** / délka představení: 105 min.

STŘEDA 30. KVĚTNA 2018 / 18:30 / Komorní scéna Aréna

CHAHARIJE **Komorní scéna Aréna (Ostrava)**

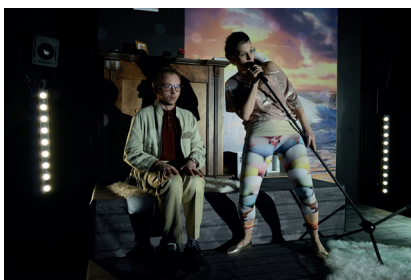
režie **Janusz Klimsza** / dramaturgie **Tomáš Vůjtek** / scéna a kostýmy **Marta Roszkopfová** / hudba **Vladislav Georgiev** / délka představení: 150 min.

STŘEDA 30. KVĚTNA 2018 / 20:30 / Stará aréna

PÁSMO / KÓTA 6893 **Stará aréna (Ostrava)**

scénář a režie **Pavel Gejguš** / spolupráce na textu **Adam Tomáš, Marek Pivovar** / scéna a kostýmy **David Janošek** / hudba **Martin Dytko** / délka představení: 85 min.

STŘEDA 30. KVĚTNA 2018 / 21:00 / Divadlo Petra Bezruče

JAK SBALIT ŽENU 2.0 **Divadlo pod Palmovkou – Studio Palm off (Praha)**

režie **F. X. Kalba** / dramaturgická spolupráce **Ladislav Stýblo** / výprava **Lenka Odvárková** / hudba **Jakub Hlobil** / délka představení: 85 min.

Snář z továrny – magazín festivalu Dream Factory Ostrava 2018. Úterý 29. května 2018, číslo první. Šéfredaktorka: Lenka Dombrovská (lena.ds@seznam.cz). Korektorka: Pavla Bergmannová. Redakce: Barbora Schneiderová, Matej Synak, Tereza Hýsková, Petr Klarin Klár. Fotografie: archiv festivalu Dream Factory Ostrava, Lukáš Horký. Grafika: Studio Stojkov. Sazba: Lukáš Horký – Surbanz. Zpravodaj vydává festival Dream Factory Ostrava. Ředitel festivalu Tomáš Suchánek.